

Tisztelt Megemlékezők! Tisztelt Kölcsey Társaság! Kedves Álmosdi Polgárok, Hölgyeim és Uraim!

*„S homlokodra túl a föld homályán
Nyersz jutalmul csillagkoszorút!”*

*K*ölcsey Ferenc 22 esztendősen itt, Álmosdon írta le ezeket a sorokat azt üzenve, hogy az igazi hősök, a hazáért és nemzetért aggódók jutalma csak a „föld homályán” túli „csillagkoszorú” lehet.

Az utókornak kötelessége számon tartani azokat, akik önzetlenül adtak a hazának hivatást, erőt, önbizalmat, új utat, fejlődést, kultúrát, műveltséget vagy reményt. Önmaga ellen vét az a nemzet, amely nem becsüli meg nagyjait, és nem merít abból a bőséges forrásból, amit példájuk és életművük jelent.

A gyermekként árván maradt Kölcsey feladatává vált a családi birtokon való gazdálkodás, a mindennapi kenyér megteremtésének egész embert követelő munkája. De szíve és esze ekkor már más, a lélek és a nemzet sorsának útját övező gondok felé terelte.

Megtanulta, hogy bármelyiket választja, a másik csorbul. Megtapasztalta, hogy soha nem lehet igazán elégedett. Tudta, hogy csak magára számíthat, ezért sem gondolataiért, sem tetteiért nem várt másoktól elismerést.

Kölcsey születésének 225. évfordulóján köszönet illeti a Kölcsey Társaságot éppúgy, mint Álmosd polgárait, a méltó örökösöket. Ápolják a Himnusz költőjének emlékét, mert tudják: „boldog az, kinek sok köteléki vagynak az életben”. „Nincsen kör, melyben embertársaink javát előmozdítani s a hazának szolgálni ne volna dicső” – mondta Kölcseyre emlékezve, az ő példáját idézve Eötvös József. Amikor azon munkálkodunk, hogy Kölcsey intését követve hassunk, alkossunk, gyarapítsunk és teljesítsük mindennapi kötelességünket, nemcsak magunkért tesszük. Mert vannak önmagunkon, családjainkon túli céljaink, feladataink. Mert kötelességünk elvégezni azt, amihez képességet kaptunk, dolgozni ott, ahova a sorsunk rendelt.

Az évfordulón azt kívánom Önöknek és nemzetünknek, hogy legyen okunk és alkalmunk átérezni a becsülettel elvégzett munka örömét. Hogy büszkén hirdethessük a világnak:

„A HAZA MINDEN ELŐTT”

Szép ünnepet és hasznos beszélgetéseket kívánva

Budapest, 2015. szeptember 21.

Áder János

Magyarország Köztársasági Elnöke

Felvételek az álmosdi Kölcsey-kúriáról (Orbán Domonkos)

”

„Az emberi tehetség parányi lámpa, mely egyszerre keskeny kört tölthet meg fényével; s ha egy helyről másra hurcoltatik, setétséget hagy maga után. Bizonyos helyhez kell azért kapcsoltatnunk, hogy azt jótékony világitással állandóul boldogíthassuk. Minden, ami szerfeletti sok részre osztatik, önkicsínységében enyészik el. Így a szeretet. Hol az ember, ki magát a föld minden országainak szentelni akarván, forró szenvedelmet hordozhatna irántok keblében? Leonidás csak egy Spártáért, Regulus csak egy Rómáért, Zrínyi csak egy Magyarországért halhatott meg.”

☛ (Kölcsey Ferenc: *Parasztis*)

